

lisering, men samtidig ser vi jo, hvordan man på det ene punkt efter det andet både i dele af kommunalreformen, andre steder og også meget tydeligt med det her forslag centraliserer magten. Det bliver regeringen, der bestemmer, hvor mange penge de har lov at gøre godt med ude i kommunerne, helt ned på decimaler, og det er regeringen, der bestemmer mere og mere detaljeret, hvordan opgaverne skal udføres, som bestemmer, at alting skal måles og vejes for at kunne få private ind på markedet og gøre alting til et marked.

Vi oplever i disse år, at der for mange i samfundet er en stor vækst i økonomien, men man kan ikke selv vælge. Man får ikke lov til selv at bestemme, hvordan man ønsker, den vækst skal bruges. Der er mange familier, der oplever, at de kan købe flere fjernsyn, flere computere til børnene, at de kan købe masser af private forbrugsgoder, men de kan ikke få lov at vælge, at de gerne vil have en ordentlig børnehave til deres børn eller en skole, hvor tagstenene ikke falder ned, eller gerne vil sikre, at der er en ordentlig hjemmehjælp til deres gamle forældre, så de f.eks. kan få lov til selv at bestemme, hvor længe de vil sove om morgenen. Den mulighed for at vælge og være med til at bestemme tager regeringen fra folk, når den lægger så stramme økonomiske spændetrøjer på den offentlige sektor.

Man kunne jo, hvis man ville, indrette samfundet anderledes, så vi kunne få en helt anden voldsom vækst i velfærden. Hvis man valgte at sige, at der ikke skulle være 800.000, der blev sat uden for arbejdsmarkedet, hvis man valgte, at vi ikke ønsker et samfund, hvor der er så mange, der løber alt for hurtigt på deres arbejde og bliver nedslidt af at skulle løbe alt for hurtigt, samtidig med at der er så mange, der har det dårligt med at stå uden for arbejdsmarkedet, men i stedet fordelte arbejdet, så vi fik mange flere hænder til at tage sig af vores børn og vores syge og vores gamle, til at reparere skoler og kloakker og skinner. Hvis man gav kommunerne mulighed for at ansætte mange flere, så ville vi kunne få en voldsom vækst i velfærden. Men den frihed ønsker regeringen ikke at kommunerne skal have. I stedet ønsker den en voldsom centralisering og bestemmer, at der ikke skal bruges flere penge, og dermed reelt, at man i mange kommuner er nødt til at skære ned på velfærden.

I disse år er der utrolig stor usikkerhed om, hvordan den fremtidige kommunale økonomi bliver, og usikkerheden stiger, efterhånden som det går op for folk, hvor omfattende kommunal-

reformen egentlig er. Vi aner ikke, hvordan økonomien bliver, og udligningsreformforslaget fra regeringen bliver først fremlagt efter kommunervalget. Det betyder, at kommunerne skal sidde og planlægge økonomien fremover, når de skal til at overtage flere opgaver, uden at de aner, om de har penge til det. De ved heller ikke, hvordan DUT-forhandlingerne ender, og hvordan penge skal fordeles på de mange opgaver, der flyttes rundt.

Så der er mange usikkerhedsmomenter for kommunerne, og i stedet for at regeringen er optaget af at sikre, at der er en større økonomisk tryghed, i stedet for at regeringen er optaget af at sikre, at der er penge til at gennemføre den kommunalreform, som regeringen ønsker at få gennemført, så kommer regeringen med dette lovforslag, hvor den binder kommunerne på hænder og fødder.

KL 16.40

Vi synes, at man hellere skulle sikre, at der var penge til en ordentlig velfærd for dem, der har brug for det, at man skulle sikre, at nogle af de mange hænder, der i dag ikke kan blive brugt, som bliver sat uden for arbejdsmarkedet, kunne få lov til at arbejde med en bedre velfærd.

Vi går imod dette forslag.

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Så er det indenrigs- og sundhedsministeren.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kunne måske tage fat der, hvor fru Line Barfod slap, ved at sige, at regeringen skam også er meget optaget af at sikre økonomisk tryghed for kommunerne i den store proces, det er at forvandle 271 kommuner til 98 kommuner. Mens vi har talt her i salen, har finansministeren jo netop i disse timer forhandlet med KL om en økonomiaftale for næste år, hvor det her perspektiv omkring kommunalreformen jo også er et af de temaer, som adresseres. Så også på det punkt udviser regeringen rettidig omhu. Det er jo også det, der er baggrunden for lovforslaget her, som hr. Ole Glahn spurgte om.

Nu mener jeg nok, at vi også havde en stor debat ved førstebehandlingen, hvor jeg tilsvarende gjorde rede for, hvad der er sigtet med lovforslaget her, men jeg gentager det jo gerne. Der bliver også en tredje mulighed, kan jeg forstå, og der gentager jeg det gerne endnu en gang, og så kan det jo være, at alle gode gange